

De ce sa ținem post când viața e scurtă și trebuie să ne bucurăm de ea?

De ce ar ține un tânăr post? care ar putea fi motivațiile lui? cum am putea noi să ne convingem prietenii că postul este necesar și trupului nostru, dar mai ales sufletului?

Din start trebuie să spunem că a ține post fără o motivație religioasă, fără a fi în relație cu Dumnezeu, fără a nădăjdui că există o viață veșnică, e oarecum paradoxal. Foarte rar o să întâlnim persoane care țin post din alte motive, decât cele religioase. De obicei principalul motiv ar fi o cură de slăbire sau o perioadă de dezintoxicare de toxinele lăsate în noi de mâncărurile grase.

Este aproape imposibil să convingi pe cineva să țină post dacă acea persoană nu se gândește la Dumnezeu, nu crede în Dumnezeu, sau nici măcar nu se teme de El. Persoanele care au în suflet chiar și o fărâșmă de credință, sau o minimă educație creștină provenită de la părinți sau bunici, vor fi atrase de ideea de a te înfrâna o perioadă. Din start numai simplu gând de a -ți convinge prietenii prin argumente să țină post este o abordare greșită. Ei trebuie să te vadă pe tine că ții post, că te înfrânezi de la lucruri cărora lor le-ar fi greu să o facă, și abia atunci vor începe ei să-și pună problema: "De ce ține Andrei post? de ce nu se bucură și el ca și mine de o friptură bună la grătar, de o bere, de un pahar de vin, de o înghețată?"

În acel moment va înțelege că motivația lui Andrei de a ține post este una religioasă și va continua să se întrebe: "La ce mă ajută dacă țin post, nu Dumnezeu a lăsat toate bunătățile lumii ca să ne bucurăm de ele?"

Iată câteva motive serioase pentru care Dumnezeu a considerat că postul e o necesitate pentru lumea în care trăim:

E ușor să observăm că în jurul nostru există foarte mulți oameni bogați dar și

foarte mulți săraci, unii au prea multe, alții au prea puține. Unii se desfată de toate bunătățile pământului, alții mor de foame. Un om bogat cu frică de Dumnezeu ar renunța la o parte din surplusul lui și i-ar da unui sărac. Postul e o formă de a-ți aduce aminte de cei necăjiți, este un mod de a conștientiza că acesta e motivul pentru care Dumnezeu mi-a oferit atâta bogăție: ca să-i ajut și pe ceilalți. Înfrânându-ne toți și renunțând la mâncărurile pretentioase și scumpe economisim bani prin care putem să-i ajutăm și pe cei care flămânez pe la colțurile străzilor.

Independent înseamnă a nu depinde de nimic, înseamnă a fi autonom și liber.

Libertatea presupune a fi fericit indiferent de conjunctura vieții. A presupune că ești fericit doar când ai de toate arată că fericirea ta se leagă de toate cele materiale, și dependența aceasta îți arată că nu prea ești autonom, și prin urmare nu ești liber. Plăcerile vieții după care fugim așa de mult cu toții ne leagă fericirea de pământ, de o vârstă anume, de o stare materială, de o conjunctură de situații. Postul ne învață să fim liberi, ne ajută să renunțăm la câte ceva, ne ajută să înțelegem că vom fi cu atât mai fericiți cu cât vom fi mai independenți. Postul e o aducere aminte că bucuria pe care o căutăm peste tot este de la Dumnezeu, că fericirea pe care o căutăm în mâncare o putem găsi în relația cu oamenii de lângă noi.

Postul ne învață să fim ascultători, dar nu o ascultare habotnică fără motivație.

Ascultăm sfaturile lui Dumnezeu așa cum un copil învață că sfaturile părinților lui îl ajută mereu să nu greșească. Postind vom înțelege roadele înfrânării, și vom vedea de ce poruncile lui Dumnezeu din Evanghelie ne pot fi de folos nouă în viitor.

Postind de mâncare vom învăța să postim și de înjurături, de bârfe, de a judeca oamenii. Pe viitor vom putea să ne mândrim mai puțin, să înțelegem că mândria mea este o săgeată în inimile celorlalți.

Postul ne aduce aminte că noi nu suntem doar trup ci suntem și suflet, avem ceva în noi mai presus de materie, avem o energie dumnezeiască, avem Harul lui Dumnezeu, suntem asemenea chipului Său, dorim veșnicia, sperăm la mult mai mult decât ce ne oferă lumea. Postul ne aduce aminte de împărăția cerurilor, de viața veșnică, ne întărește convingerea că viața noastră nu se termină după moarte ci abia atunci începe cu adevărat.

Postul este rânduit ca pregătire sufletească pentru marile sărbători ale Bisericii, pentru că mesajul acestor sărbători este prea subtil pentru a fi înțeles de cei cu burta plină și cu mintea la cele pământești.

Postul este o unealta cu care ne exersam si intarim vointa de a refuza raul oricat de ademenitor ar fi, si de a infaptui binele oricat de greu ar parea de indeplinit.

Postul e urcuș duhovnicesc, adică e o luptă cu răul din tine. Această luptă o dăm împreună cu Dumnezeu și niciodată singuri.

Postul este o perioadă în care ne apropiem mai mult de Dumnezeu, ne rugăm mai mult pentru cei care suferă.

Dacă toată lumea ar posti în perioadele rânduite de Biserică, săracii n-ar mai muri de foame, n-ar mai fi oameni care să stea în frig afară, n-ar mai fi atâtea certuri, neînțelegeri de la bani sau funcții. N-ar mai exista atâtea avorturi, crime și jafuri. Lumea ar fi total alta.

Iată de ce a considerat Dumnezeu postul ca o soluție pentru lumea în care trăim!

De fapt postul este o soluție la răul dintre noi.

(Claudiu)

Sursa: <http://www.ortodoxiatinerilor.ro>